

21e Zondag door het Jaar B

Eerste lezing Jozua 24,1-2a.15-17.18b

In die dagen riep Jozua alle stammen van Israël in Sichem bijeen, met de oudsten van Israël, de familiehoofden, de rechters en de schrijvers. Toen zij voor God stonden richtte Jozua zich tot het volk en sprak: "Zo spreekt de Heer God van Israël: Als gij de Heer niet wilt dienen, kies dan nu wie gij wel dienen wilt: de goden die uw voorouders aan de overkant van de Rivier hebben vereerd of de goden van de Amoriëten, in wier land gij woont. Ik en mijn familie, wij dienen de Heer."

Het volk antwoordde: "Wij denken er niet aan de Heer te verlaten en andere goden te vereren.

De Heer onze God heeft ons en onze vaders uit Egypte geleid, uit het land van de slavernij.

Hij heeft voor onze ogen grote tekenen verricht en ons beschermd op al onze tochten en tegen alle volken waarmee wij in aanraking kwamen. Ook wij willen de Heer dienen, Hij is onze God."

Tweede lezing Efesiërs 5,21-32

Broeders en zusters, weest elkander onderdanig uit ontzag voor Christus. Vrouwen, weest onderdanig aan uw man als aan de Heer. Want de man is het hoofd van de vrouw zoals Christus het hoofd is van de kerk. Hij is ook de Verlosser van zijn lichaam; maar zoals de kerk onderdanig is aan Christus zo moet ook de vrouw haar man in alles onderdanig zijn. Mannen, hebt uw vrouw lief zoals Christus de kerk heeft liefgehad: Hij heeft zich voor haar overgeleverd om haar te heiligen, haar reinigend door het waterbad met het woord. Hij heeft de kerk tot zich gevoerd als een heerlijke bruid, zonder vlek of rimpel of fout, heilig en onbesmet. Zo moeten ook de mannen hun vrouwen liefhebben zoals ze hun eigen lichaam liefhebben. Wie zijn vrouw bemint, bemint zichzelf. Niemand heeft ooit zijn eigen vlees gehaat; integendeel, hij voedt en koestert het. En zo doet Christus met de kerk omdat wij ledematen zijn van zijn lichaam. "Daarom zal de man vader en moeder verlaten om zich te hechten aan zijn vrouw en die twee zullen één vlees zijn."

Dit geheim heeft een diepe zin. Ik voor mij betrek het op Christus en de kerk.

Evangelie Johannes 6,60-69

In die tijd zeiden velen van Jezus' leerlingen: "Deze taal stuit iemand tegen de borst. Wie is nog in staat naar Hem te luisteren?" Maar Jezus die uit zichzelf wist dat zijn leerlingen daarover morden, vroeg hun: "Neemt gij daar aanstoot aan? Als gij dan de Mensenzoon ziet opstijgen naar waar Hij vroeger was...? Het is de geest die levend maakt, het vlees is van geen nut. De woorden die Ik tot u gesproken heb zijn geest en leven. Maar er zijn er onder u die geen geloof hebben." – Jezus wist inderdaad van het begin af aan wie het waren die niet geloofden en wie Hem zouden overleveren. – Hij voegde er aan toe: "Daarom heb Ik u gezegd dat niemand tot Mij kan komen als het hem niet door de Vader gegeven is." Tengevolge hiervan trokken velen van zijn leerlingen zich terug en verlieten het gezelschap. Waarop Jezus aan de twaalf vroeg: "Wilt ook gij soms weggaan?"

Simon Petrus antwoordde Hem: "Heer, naar wie zouden wij gaan? Uw woorden zijn woorden van eeuwig leven en wij geloven en weten dat Gij de Heilige Gods zijt."

Van eucharistie naar leven

Het christelijk leven heeft niets te maken met louter humanisme. Toen Christus over de Eucharistie sprak, waren zijn leerlingen geërgerd. Vandaag de dag horen wij deze ergernis ook klinken.

Wij moeten Jezus goed verstaan: het vlees dat Hij te eten geeft, maakt maar levend in zoverre het drager is van de Geest. Wij mogen de Eucharistie niet louter materieel verstaan, maar sacramenteel: dus op het vlak van het geloof dat de tekenen kan lezen. Als wij over deze ergernis heen zijn, en menselijke zekerheden kunnen opgeven, kunnen wij als gelovigen voor Christus kiezen in de eucharistische cultus. Zo brengen wij God eredienst in Geest en waarheid.